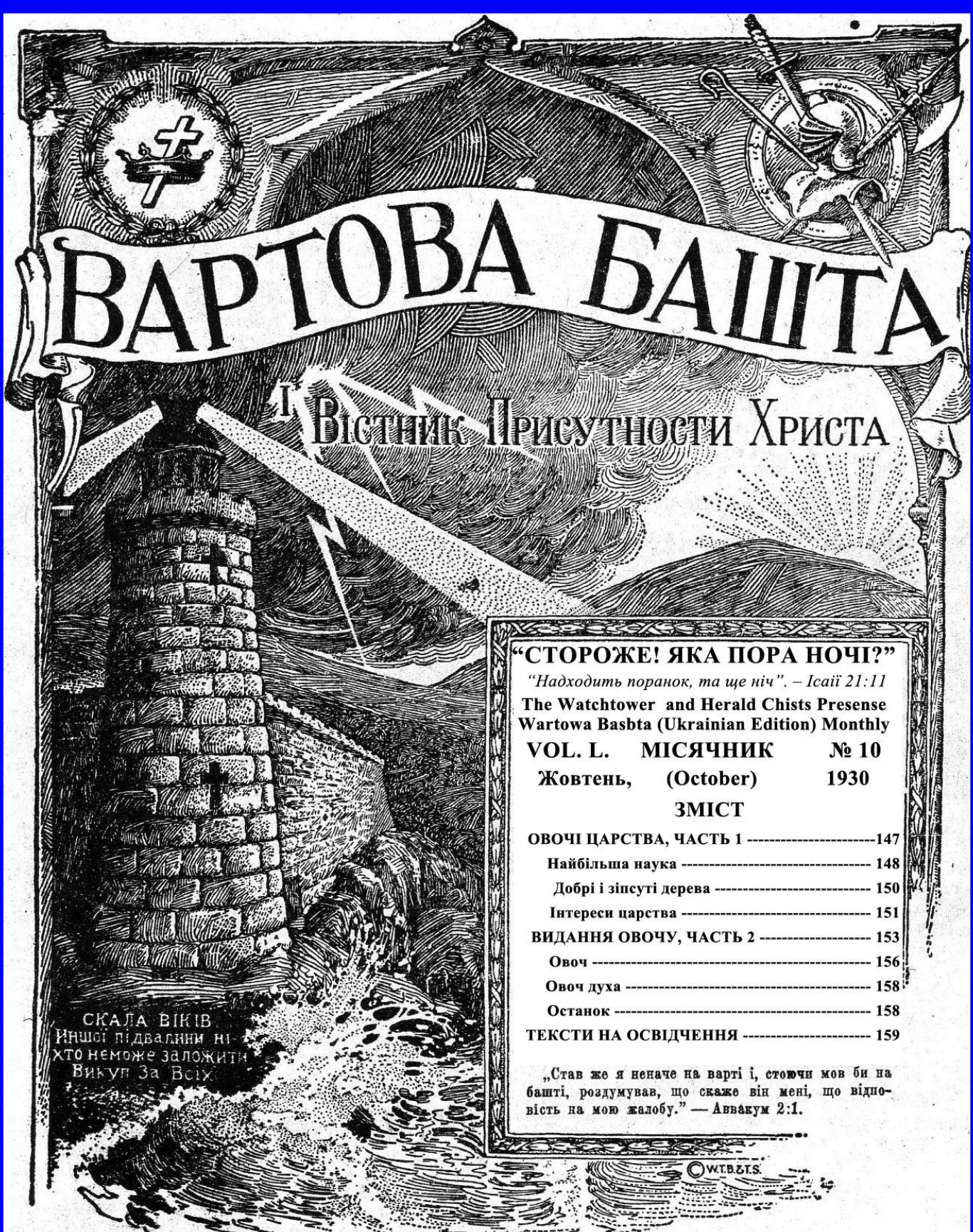

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

“Надходить поранок, та ще ніч”. — Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. L. МІСЯЧНИК № 10

Жовтень, (October) 1930

ЗМІСТ

ОВОЧІ ЦАРСТВА, ЧАСТЬ 1	147
Найбільша наука	148
Добрі і зіпсуті дерева	150
Інтереси царства	151
ВИДАННЯ ОВОЧУ, ЧАСТЬ 2	153
Овоч	156
Овоч духа	158
Останок	158
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	159

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

СКАЛА ВІКІВ
ІНШОЇ ПІДВАЛИНИ НІ
ХТО НЕМОЖЕ ЗАЛОЖИТИ
ВИКУП ЗА ВСІХ

На землі переполюх народів у заколоті; як зареве море та філі [взбуджені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. — Євангелії Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний навчальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одиникий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льогос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами Його Господа Ісуса Христа, преображатися на подобі Його, давати свідчення о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить "насіння Авраама", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухати, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ

Wartova Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редакційний комітет: Й. Ф. Рутерфорд, В. Е. Ван Амбург,
Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.

Бюра в інших краях:

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh;
Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasiun: 495
Gotlius St., Melhourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape
Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase

Прошені адресувати в кождім разі на Товариство

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh;
Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasiun: 495
Gotlius St., Melhourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape
Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase.

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба посилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилася, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

Для всіх интересуючися ми звертаємо увагу, що будуть давані програми в українській мові через радіо-станцію WHK Gleveland, Ohio, в слідуєчих зазначених часах:

Вересня 21-го з години 10,40 до 11,10

Падолиста 23-го з години 8,50 до 9,15

Всіх є запрошено наставляти свої радія і слухати сих поучаючих і интересних програмів.

КОНВЕНЦІЇ СЛУЖБИ ПРИЗНАЧЕНІ ТОВАРИСТВОМ

Прошені звернути пильну увагу на понизше поданий розклад, де зазначено буквами як слідує: буква (K) означає там, де є Українські збори; буква (П) означає Польські збори, і т. д.

(Al. Albanian; П Armenian; C Colored; E English; X German; G Greek; H Hungarian; I Italian; L Lithuanian; P. Polish; Roumanian; U Russian; V Slovak.)

Memphis, Tenn.	E, G,	September 12-14
Terre Haute, Ind.	E	"
Birmiaghams, Ala.	E, G	September 19- 21
Gambridge, Ohio	E	"
Atlanta, Ga	E, C, G	September 26-28
Johnstowe, Pa.	E	"
Sioux Sity, Iowa	E	"
Louisville, Ky.	E, G	Oktober 3-6
Atlantic Citi, N. J.	E, C	Oktober 17-19

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. L

Жовтень 1, 1930

№ 10

ОВОЧІ ЦАРСТВА

“Тим я глаголю вам: Що відніметься од вас царство Боже, й дасться народові, що робитиме овочі його”. — Йоана 14:2

БОГ ЄГОВА є Предвічний Цар. Царство є Його. Сі дві великі і головні правди проникнули через ум більшості тих, що називають себе послідователями Христа і служать Богу. Хто відходить від головної правди, той ступає на небезпечну дорогу і часто падає в нещастя. Фундаментальні правди служать неначе сторожі, після котрих треба інші науки мірити. Всяке добро походить від Бога Єгови; отже правдива наука про Нього є найголовнішою річею. Бог є Сотворителем неба і землі. Його ім'я Єгова означає Його ціль відносно Його сотворіння, яку Він зазначив у своїм слові. “Всемогучий” значить, що ніщо не може успішно спротивитися Його силі. Його ім'я “Всевишній” значить, що Він є найвищий над усіх і всякий, хто отримає вічне життя, мусить принорувитись до Його волі. Студент не може легко важити сими великими правдами. Він мусить уважно застановлятися і розважати над ними.

2 Коли хто прийде до пізнання Бога Єгови і зач не поважати Його, той вже не потребує більше звертати уваги на опінію жадного чоловіка, хіба що така опінія є в точній гармонії з вираженою волею Божою. Коли хтось дійсно зачне оцінювати Сотворителя, то він більше не хоче руководитись нічиєю радою, тому що йти за чієюсь радою не є безпечно для дитини Божої. Той, що дійсно любить Бога, питає себе: Яка є воля Божа відносно мого поступовання? Він пам'ятає, що для його поучення є написано: “Слово твоє світільник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй”. — Псальма 119:105

3 Кожда дитина Божа повинна бути моральна, чесна і справедлива в слові, думці, і ділі; але се не значить, що вона має прилучитися до всіх людей, що вкладають пляни для моральної реформи. Вона повинна любити добро і чинити добро і йти дорогою назначеною для неї Богом. Напримір, надмірне вживання вина і інших сильних напиктів вельми зіпсувало людство і принесло між людей неморальність, смуток, нещастя і смерть. Люди формували плани для зни-

щення сього зла, і, щоби зреформувати чоловіка, широко виконувати сі плани і мали щире бажання робити добро. Однак се не значить, що вони йшли мудрою дорогою яку визначив Бог. Правдива дитина Божа перше питає: Чи сей план є одобрений словом Божим? Если відповідь на се питання є: Ні, тоді він мусить стояти здалека від сього плану. Він пригадує собі напаминання слова Божого: “Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої”. — Приповісти 3:5,6

4 Обставини які виринають з рухів публичних реформацій, ставлять віру Християнина на пробу. Він знає, що Бог є моральний, чесний, справедливий, чистий і святий, і що всі Його діти повинні бути також святі. Він також знає, що всякий план реформації, котрий не є поданий в слові Божім, не є добрий. Если ж він має знання, то він знає, що Бог у своїм часі вичистить світ зі всякого беззаконства і що тоді реформація буде дійсна і люди навчатимуться праведности. (Псальма 45:7; 94:43; Ісаї 32:1; 26:9) Він повинен вповати на Господа. “Не палай гнівом на злочинників, не завидуй творящим неправду. Вони бо, як трава, скоро поникнуть, і, як зелене листя, повянуть”. — Псальма 37:1,2

5 Дитина Божа прикладає свої найлучші старання чинити добро і чекає на Господа, щоб Він вичистив беззаконників і беззаконство. Вона має перед собою інструкції від Господа після котрих вона мусить поступати, а іменно: “І радуйся в Господі то він дасть тобі бажання серця твого. Відкрий Господеві дорогу твою, і вповай на него і він допоможе, і виявить він правоту твою, як світло, і правду твою, як полудне. Вповай тихим серцем на Господа, і дожидай Його! Не запалюйся! Тільки ще трохи, і не буде беззаконника; і споглянеш на місце його, та й нема його”. — Псальма 37:4-7,10

6 Многі люди, що бажали служити Богу так говорили: “Если я не буду попірати якогось

руху реформації, то що про мене будуть думати люди? Отже те, що люди думають про тебе не є важне, але те, що Бог думає про тебе се є важне. Господнє признання може дістати лише той, хто приложить свої найлучші старання бути послужними Богу. Однак він не може бути послухний Богу, хіба він є проваджений словом Божим. Люди з добрими бажаннями організували і виконували плани рефармації, але Сатана скоро брав контролю над ними. Сатана вдає за ангела світла, а головню в теперішнім часі, і ставить своїх головних представителів на переді а вони вдають за ангелів правди і стають напереді руху реформації; і будучи фальшивими пророками, вони вчать дуже гордливо, що кождий чоловік повинен прилучитися до їх реформаційного руху і тому много чесних людей є затягнені там. Про сю річ Господь так говорить до свого народу: “Бо такі лжеапостоли, робітники лукаві, прикидаються апостолами Христовими. І не диво: Сам бо Сатана прикидається ангелом світла. Не велика ж річ, коли й слуги його прикидаються слугами правди. Конець їх буде по ділам їх”. – 2 Коринтян 11:13–15

7 Повинність Християнина є тримати себе далеко від таких планів. Однак, если б хтось взяв сі факти яко вимівку і провадив розпустне життя, то він не лише був би глупим, але се було б доказом, що він не посідає духа Господнього. Властивий напрям для Християнина є сей: Він мусить старатися бути чистим в слові і ділі і тримати себе далеко від усіх планів чоловіка і всякого часу пильно нести свідоцтво про ім'я і заміри Бога Єгови і розказувати людям, що хочуть слухати його, що Бог у своїм часі сповнить добрі бажання цілого людства.

8 Отже Християнин мусить голосити правду. Се не є його правда, і він не відповідає за її існування; але се є його привилей розказувати іншим про ню, бо се є Божа правда. Для тої причини правдивий Християнин не може попірати прогибиції (або заборони), як се слово розуміють в Америці, тому що Бог не має нічого до чиніння з сим планом. Ані Християнин не може стати по стороні тих, що є проти прогибиції і домагаються відкинення закону, тому що се не є його інтерес. Його робота і інтерес є бути свідком для ім'я і цілей Божих. Йому приказано доглядати своїх інтересів, а не чужих. (1 Солунян 4:11) Бог обіцяв взяти певне число в своє царство, і кождий з них мусить бути проваджений виключно словом Божим, що є його порадиником, яко ж бо написано: “Радою твесою будеш мене вести, і приймеш мене в славу”. (Псальма 73:24) По тій причині слуги Божі мусять бути сліпі до всього, окрім до того, що слово Боже вчить. Члени вірного і вибраного слуги мусять мати єдину ціль і виконувати ту ціль. Написано бо:

“Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як посел мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Господень? Много бачив ти, та не запримічав; слух у тебе був отворений, та ти не чув”. – Ісаї 42:19,20

НАЙБІЛЬША НАУКА

9 Певно, що ім'я і слово Боже стоять понад усі інші річи, але окрім них найбільша наука, яка знаходиться в Біблії, є царство Боже. Через многі роки ми думали, що найголовніша наука в Біблії є великий викуп; але тепер ми бачимо інакше, тому що ми більше вчимося про Єгову. Без жертви викупу не можна було б для чоловіка дістати життя вічного; і по тій причині жертва викупу є найголовніша для чоловіка. Однак понад сю науку є ще більша наука відносно царства Божого. Се є найбільша тому, що через царство Боже буде прославлене ім'я і слово Боже, котре покаже всім сотворінням, що Він є єдиний правдивий Бог; що Його слово є правда; і що Він є гідний всякої пошани. Коли ся правда добре усядеться в умі Християнина, тоді Він починає подивляти, який чудовий привилей він має бути свідком слова і ім'я Бога Єгови і голосити о Його царстві.

10 Ісус Христос яко чоловік був найбільшим сотворінням як яке коли жило на землі. Він й тепер є найбільший зі всіх сотворінь. В ріці Йордані Бог породив Його яко своє духове сотворіння, прийняв і признав Його за свого возлюбленого сина. По сім Бог зробив угоду з Ісусом, що Він зробить Його Головою нової організації, святого Єрусалиму, котрий буде правити світом. Бог обіцяв Ісусу царство і призначив Його на головного Екзекутора в тім царстві, щоб Він міг виповнити Його заміри. Ісус виразно навчав, що Він мусить умерти, щоб міг дати жертву викупу за людство; але понад все інше Він робив натиск на велику правду щодо царства Божого. Дальше Він ясно навчав, що через царство Боже Предвічний Бог виконає свою волю на землі так як і в небі. Він навчав своїх учеників все молитися, щоб прийшло Його царство. По тій причині Він робить натиск на ім'я Єгови, що показує, що в тім царстві прославиться ім'я Бога Єгови. Він сказав: “Тим же то молитесь ось як: Отче наш, що на небі! Нехай святиться ім'я твоє. Нехай прийде царство твоє. Нехай буде воля твоя, як на небі, так і на землі”. – Маттея 6:9,10

11 В минулих часах ми молилися о царство, маючи на умі благословенства, які кождий мав отримати в тім царстві; але тепер Християнин бачить ясніше. Він бачить що те царство прославить Боже святе ім'я, і тому він радується і свідомо каже: “Нехай святиться Твоє ім'я”. Про

тягом цілого часу своєї місії на землі Ісус все пригадував слухачам про правду відносно царства Божого. Тому Його вороги закидали йому зрадництво проти їх власного уряду. Відповідаючи на закид, Він сказав, що Його місія на землі була нести свідectво про те царство. (Йоана 18:36) Отже сим Він зробив натиск на факт, що кождий, хто буде належати до того царства, мусить перше бути свідком правди і свідкувати про царство. Маючи ці факти на увазі, ми можемо ясніше зрозуміти овочі царства, про котрі згадується в повисше наведеним тексті.

ЧОМУ ІЗРАЇЛЬ УПАВ

12 Ізраїльський нарід був вибраний і уживаний Єговою щоби зробити образ правдивого царства. Ми говоримо про Ізраїля яко типічний нарід, тому що все, що сталося з ним, було вимірене на користь тих, що будуть належати до царства, і щоби лучше зрозуміти ті, що будуть на землі при кінці світа. — 1 Коринтян 10:11

13 Коли Бог вивів ізраїльтян з Єгипту, Він зробив угоду з ними, котра то угода була потверджена коло Синай. Через Мойсея Він зазначив обітницю угоди для ізраїльтян. В тій угоді були зазначені ось такі слова: “Оце ж, коли будете гласу мого слухати й хранити завіт мій із вами й умову, так будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна, і будете в мене ви царством священним, народом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам ізраїлевим”. (2 Мойсея 19:5,6) Если б Ізраїль був вірний і не був нарушив умовин угоди, Бог був би установив з них царство і був би уживав їх яко свій знаряд або слугу для виконання своїх цілей. Та вони були невірні і не дотримали своєї угоди, і тому стратили сей привилей.

14 Ісус народився яко жидовин під услів'ями угоди через закон. По своїм посвященню в Йордані і по сім, як Він був народжений яко Божий син, Єгова зробив з Ним угоду дати Йому царство. Если б нарід ізраїльський був вірний до Бога і своєї угоди, він був би прийняв Ісуса за свого месію, і коли Він представив себе за царя, то Ізраїль був би прийняв Його і був би взятий в угоду о царство і був би становив знаряд Єгови в сповненню Його замірів. Та задля їх невірства вони були відкинені і лише мале число з Ізраїля оказали свою вірність і були прийняті Господом. Виповідаючи присуд Божий у відкиненню Ізраїля яко нарід, Ісус сказав до провідників: “Відніметься від вас царство Боже, й дасться народові, що робитиме овочі його”. Без сумніву Ісус положив сим правило, що ніхто не буде членом нового народу, котрий буде становити царський дім або царство Боже, хіба що він принесе овочі того царства. А тепер виринає ще одно важне питання: Що треба зрозуміти під овочами царства?

15 Коротка відповідь є така: Життя—даюча і під

тримуюча вість правди о царстві Божім. Здається, що найлучше тут дати відповідь коротко, а опісля дати докази для попертя тої відповіді.

16 Через довгий час уважалось, що овочі царства згадані в тім тексті були вироблення “особливого характеру” через тих, що становлять царство; що така особа зачинає виробляти характер в часі сплодження, і сим самим приносить овоч; і если то вироблення характеру буде продовжатись аж овоч доспіє, тоді той достиглий характер є забраний до царства. Таке заключення не є поперте Писанням, отже є мильне.

ПОЯСНЕННЯ

17 Природний овоч росте на дереві або на виноградні. Дерево означає або символічно представляє живе сотворіння. Виноградина означає ту саму річ. Если дерево або виноградина є добрі, тоді вони представляють того, що радується у виконанню волі Божої. (Псальма 1:2,3) Божий нарід є також уподоблений до зеленої ялиці. (Осії 14:8) Божі святі зачаті і народжені є символічно представлені через дерево праведности. Про сих є написано: “І назвуть їх деревами справедливости, насадом Господнім на його прославу”. (Ісаї 61:3, *англійський переклад*) Овочі дерева представляють тих, що прославляють Господа. — Псальма 148:9

18 Само з себе дерево не може видати овочу. Воно потребує сонячного світла, повітря, землі, води й управи. Бог о все се постарався; отже в дійсности се Сотворитель, що родить той овоч. Рівно ж жад не сотворіння не може родити овочу само з себе. Без помочи Єгови його овоч цілковито упаде. Відносно сього є написано: “Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив. Тим же то ніщо й той, хто садить, хто поливає, а хто зрощує — Бог. Хто ж садить і хто поливає, сі одно, кождий же прийме нагороду свою по своїм труді”. (1 Коринтян 3:6—8) Се є доказом, що овоч є Божий овоч, а не сотворіння.

19 Овоч є то життя—підтримуюча матерія дана для користі сотворіння в часі потреби. Се є цілковито неможливо для ніякого сотворіння своїми власними силами, без помочи Божої, випродукувати овоч. Отже овоч царства є Божий овоч, а не чоловічий. Се вже само собою доказує, що овоч царства не може бути “розвинення характеру”; бо ніяка скількість того виробленого характеру не може дати життя—підтримуючої сути для користі чоловіка. Бог єдиний є джерелом, і Він так розпорядив, що життя буде роздаване людям через Його вибраного слугу. (Ісаї 42:1,6; Римлян 6:23) Овоч є наслідок приложених зусиль господаря. Єгова є великим господарем, отже Він випродукує овоч для користі людей, що слухають Його і є послухні Йому. Як дерево є знарядом Сотворителя для підтримання овочів, так слуги Божі є Його знарядом для підтримання і роздавання

Його овочу, що є вість правди.

ДОБРІ І ЗІПСУТІ ДЕРЕВА

20 Священники, фарисеї і письменники та законники становили провідників ізраїльських і котрих можна властиво назвати духовенством того часу. Вони казали, що вони представляють Бога і говорили в Його ім'я. Вони були дуже точні в триманні букви закону, але духа або життя того закону вони понесли. Вони зближувались до Господа своїми устами, та серце їх було далеко від Нього. Вони головню старалися показати людям, що вони були добрі і побожні. Вони ставали на рогах вулиці і молилися публічно, щоб люди могли бачити їх які вельми “святі” вони були. Вони були повні пихи та великої поваги і прибирали вид побожности. Без сумніву, много людей дивлячись на них говорили між собою: Ось які великі і добрі люди се є!

21 На плечі сих проповідників Ізраїля Бог був положив відвічальність научати людей Його слова, а головню розказувати їм вість, яку Він посилав їм через своїх пророків. Він предсказав прихід Потужного, котрого Мойсей був типом, і приказав научати людей про Його прихід, так, щоб вони були приготівані прийняти Його. Та провідники не розказували людям своєї правди. Вони головню думали про себе, як вони виглядають в присутності других; про їх добре вибрані слова і про се, як використати людей і збогатити себе. Вони пильно старалися придбати собі нововірців, щоб мати більше членів в синагозі, котрі мали складати більше грошей на потреби духовенства. Спевнісню, Ісус знав від самого початку, що вони були лицемірами і фальшивими учителями; і тому Він перестерігав своїх учеників проти них і проти їх методи. Вже з початку своєї місії Ісус научав учеників про дорогу, що веде до царства, і між іншими річами Він сказав: “Остерігайтесь лжепророків, що приходять до вас в одежі овечій, а в середині вони вовки хижі. Пізнаєте їх по овочах їх. Чи збирають виноград з тернини, або фіги з бодяків? – Маттея 7:15,16

22 Бог посадив свою типічну організацію Ізраїля як добре дерево або виноград; але ізраїльтяни перетворились в зіпсуте дерево або виноградину, і вість яку вони голосили людям не приносила їм користі а зло. (Єремії 2:21,23) В гармонії з сим Ісус сказав до своїх учеників: “Так усяке добре дерево не родить лихого овочу, ані пусте дерево не родить овочу доброго: Не може добре дерево родити лихого овочу, ані пусте дерево родити овочу доброго. Усяке дерево, що не родить доброго овочу, рубають і кидають в огонь. Оце ж по овочам їх пізнаєте їх”. (Маттея 7:17–20) Сі люди можна було пізнати по їх навчанню і по їх службі, яку вони виконували людям. Сі з імена представителі Єгови не розказували людям про Його

вість відносно Його ласкавої провізії життя для них, але кормили людей тим, що псувало їх і відвертало від Бога. Тому вони були зіпсутим деревом.

23 Коли Ісус прийшов і зачав голосити царство, то се була повинність як і привилей провідників, т. є., духовенства ізраїльського, скоренько піти до людей з тою вісткою доброї новини і сказати людям, що Бог вислав свого возлюбленого сина, Месію, на землю і що вони повинні прийняти Ісуса яко їх давно обіцяного вибавителя. Але, если би духовенство було зробило так, тоді воно мусіло б було змінити своє поступовання і через се було б стратило особисті користи, які вони мали з людей. В той то час вони попалися в руки Сатани і зачали виконувати його волю; і про се Ісус виразно сказав їм. – Йоана 8:44

24 Коли Ісус прийшов до них і сказав їм, що вони робили зло, вони гнівались на Нього і шукали убити Його. Тоді Ісус пригадав сим людям про роцтво про прихід Месії; що той Месія буде уподоблений угловому каменю в будівлі Божій, і що коли ті, котрим інтереси царства були поручені, себто фарисеї і проводарі в Ізраїлі, відкинуть той Камінь, він станеться Головою царства. Ісус сказав до сих людей: “Задля тої причини, що ви не розказували людям про царство і про Його благоденства, які воно принесе їм, а замість того ви говорили їм свої власні самолюбні науки, тому царство Боже відбереться від вас”; і воно було взяте від них і вони більше не будуть мати часті в нім.

25 Відбиток образу фарисеїв, провідників Ізраїля, знаходиться в нинішнім духовенстві і релігійних людях. Сі називають себе представителями Бога, а в дійсності представляють Диявола. Се можливо й правда, що більшість духовенства нинішнього часу є моральними людьми і “доброго характеру” як се світ розуміє. Вони поверховно показують на добрих людей. Вони відзначають себе одежою і люблять молитися, щоб їх люди бачили. Вони много говорять про моральні реформи і про безпеку моральних справ їх ближнього. Вони є проводарями реформаційних рухів, таких як проґібіція, Ліга Народів, Мирові конференції, і.т.п. Вони кличуть всіх людей, що хотять чинити добро ближньому, щоби попирали їх у виконувannya того так званого реформаційного руху. Много добрі люди йдуть за сими провідниками, тому що відчувають обовязок се робити.

26 Духовенство научає свою власну науку замість науки о царстві Божім. Вони не приносять доброго овочу. Протівно, вони приносять зіпсутий овоч. Їх організація є зіпсута і вони є зіпсуті, тому що вони ділають під провідництвом Сатани, Диявола проти Божої волі. Вони навіть приписують собі здібність приготівити світ як царство Боже для приходу Христа. Можливо, що вони

ошуковують себе (несвідомо), і певно, що вони ошукують много інших людей. Господь знає, що овоч який вони приносять є зіпсутий. Спевністю і Ісус мав се на увазі коли сказав: “Оце ж по овочам їх познаєте їх. Не кожен, хто говорить до мене: Господи, Господи! Увійде в царство небесне, а той, хто чинить волю Отця мого, що на небі. Многі казатимуть до мене того дня: Господи, Господи, чи не в твоє ж ім’я ми пророкували? Й не твоїм ім’ям біси виганяли? Й не твоїм ім’ям великі чудеса робили? І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; йдіть од мене, ви, що чините беззаконня”. – Маттея 7:20–23

27 Чинитель беззаконня є той, що в беззаконний спосіб хоче виконати якусь роботу в ім’я Господа. Бог ніде не зазначив у своїм законі, щоби той, хто буде належати до царства, мав виробити собі характер до такого степеня, що сим зробить себе відповідним до царства. Без ріжниць як за чемний, чистий, лагідний і побожний хтось може бути, то се не є робота, яку Бог заповідав виконувати. Навіть ненароджений з духа святого може посідати і показати сі всі добрі прикмети. З світської точки погляду є много шляхотних людей навіть поза клясою визнаних послідователів Христа. Та нове сотворіння мусить йти далше чим се. Воно повинно старатися бути добрим і шляхотним, чистим і правдивим; але окрім сього воно мусить віддати себе Господу і принести овочі царства, если воно має бути членом того царства.. Принесення овочу не є для його особистого розвою, але для того, щоби могли скористати через пізнання Божих замірів. Слуга той також користує з сього, тому що він є послухний Богу, і кормить себе овочом царства.

ІНТЕРЕСА ЦАРСТВА

28 Маленьке число ізраїльтян радо повірували в Господа Ісуса Христа яко єдиного сина Божого і охочо віддали себе на Його службу. Із сих ізраїльтян Він вибрав собі близьких учеників. До одинадцятьох, що осталися вірними Ісусу, Він сказав: Мій Отець зробив угоду зі мною о царство і я запрошую вас в ту угоду і зроблю з Вами заповіт, щоби ви були спільниками зі мною в царстві, і если ви будете вірні, то ви будете сидіти зі мною на престолі, виконуючи задачі, які Єгова приказав, що мають бути виконані в царстві. – Луки 22:29,30

29 Нема найменшого сумніву, що ученики, котрі осталися в угоді царства, мали принести овочі його. Се значить, що справи царства були поручені ученикам Ісуса і що під час Його неприємності вони мали доглядати сих справ. Він не вислав їх і не приказав їм виробляти собі “характер” як сей вираз розуміють многи люди в теперішнім часі. Він приказав їм йти і навчати всі

народи і хрестити їх (тих, що вірять) в ім’я Отця, і Сина і святого духа, і навчати їх дотримувати річі які Він приказав їм чинити. (Маттея 28:19, 20) Ось таке пояснення Він дав о значінню овочів царства. В пятидесятницю сі ученики зачали виконувати прикази Ісуса, і виконували їх вірно так довго, як вони жили на землі.

30 Ісус посвятився голосити євангелию царства Божого, тому що Бог приказав йому се робити. До своїх учеників Він сказав: “Благовістити мені треба царство Боже; бо на се посланий я”. (Луки 4:43) Се не було лише хвиливе бажання голосити царство, але се була відвічальність положена на Нього через угоду, яку Бог зробив з Ним о царство. Всі Його ученики є покликані йти Його слідами. (1 Петра 2:21) Отже Ісус вислав своїх учеників робити то саме, що Він робив, і всі, що хотять угодити Богу, мусять робити те ж саме.

31 Як здається, то чоловік наслідив слабкість бажання оправдати себе перед другими людьми. Се бажання допровадило многих, що вони стали догадувати людям, щоби лише не стратити своєї поваги між ними. Если б хтось лише почув, як другі говорять про нього: “Що за солодкий – і прекрасний характер має сей чоловік”, то се аж скоботало б його в ушах. Се не властиве бажання похвали допровадило многих дати більше уваги на свої слова і на свою одежу або на особистий вигляд і на своє поведіння, і на поверхову побожність і солодкість, чим на голошення євангелії царства. Без сумніву, що таке самолюбне бажання допровадило духовенство вбиратися в золоті довгі одежі та широкі шати і в пишні шапки, щоби сим набути собі поваги між людьми. Рівно ж то самолюбне бажання допровадило многих посвячених, що вони неначе сказали: “Я мушу вважати на себе як я виглядаю і говорю, щоби усі знали, що я не є звичайний чоловік”. Сим чином вони мильно порівнювали Господа до себе і до других.

32 В Христі Ісусі не було жадного самолюбства. Многі з посвячених осіб говорили до себе: “Чи не є се моя повинність виробити собі лагідність і чемність і бути побожним в присутности других, щоби люди могли сказати: От се взірцевий чоловік! Чи не є се моя повинність бути уважним, щоби не образити багатерів, політиків та визначних з духовенства? Я представляю Господа й мушу бути дуже уважний, щоби не образити нікого”. Сі думають, що вони мають бути умірковані навіть в проголошенню правди, тому що вони сподіються пошани від людей. Се невластиве бажання самооправдання допровадило многих людей стриматися від одважного голошення правди про царство Боже.

33 Не раз зачнеється якийсь рух реформації і всі впливові люди тої околиці пристануть до нього. Многі з посвячених приходять до заключення,

що для них є краще попірати той рух реформації, інакше люди можуть уважати їх за грішників або поганів. Інші знову не хочуть, щоб їм люди дорікали, отже уважають, щоб нічого не сказати протилежного. Можна безпечно сказати, що з винятком одної реформації, всі інші реформаційні рухи в часі християнської доби були затьмарені і переведені Сатаною—Дияволом, котрого головна ціль була відвернути людей від правдивого знаряддя для благословення людства. Один виняток був; робота церкви представлена через Ілію, що було повернення церкви великих, фундаментальних правд Біблії.

34 Хіба що той рух є признаний Господом і є в повній гармонії з заповідями Його слова, інакше Християнин не може мати нічого спільного з тим рухом. Подібне питання було поставлене Ісусу і ось що Він сказав про се: “Жаден слуга не може двом панам служити: Або одного ненавидітиме, а другого любитиме; або до одного прихилиться а другим гордуватиме. Не можете Богові служити й мамоні. Чули ж се й фарисеї, що були сріблολюбцями, та й насміхались з Него. І рече: Ви оправдусте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо що в людей високе, те огидне перед Богом. Закон і пророки до Йоана. З того ж часу царство Боже благовістується, і кожен силою здобуває його”. — Луки 16:13–16

35 Тут знову Ісус зробив натиск на важність приносити овочі царства. Те дане право Ісусом відноситься до нинішнього дня. Той, хто старається оправдати себе коштом виконання задачі условин своєї угоди, є гидотою в очах Божих. Кожному, що є в угоді царства, є приписано доглядати справ царства, і се він мусить робити без компромісу. Він мусить говорити правду навіть тоді, коли сим він наносить наругу на себе. Признання людське, срібло і золото можуть дати тимчасове задоволення, вигоду і вплив, але добре ім'я в Господа повиннося уважати понад усі ці скарби. (Приповісті 22:1) Послідователь Христа мусить уважати на свій напрям поступання, щоб він був правдивий, чистий, справедливий і чесний перед Богом і чоловіком, і тоді без боязни він мусить говорити правду так, як се є назначено в слові Божім. Чинячи се, він знає, що він має признання Боже, бо властиво дбає о справи царства, голосить вість о царстві і сим приносить овочі царства.

36 Від днів апостолів аж до 1875 року правда була затемнена. По сім році зачалась правдива реформація і поступала в перед, котра то робота була представлена через пророка Ілію, і протягом того періоду головні правди були повернені для церкви. Многі почувши правду втікали з диявольської організації і радісно обіймали вість правди. Але навіть багато із тих, що вийшли з Вавилону, вийшли в замараній одежі. (Захарії

3:1–3) Много формів і блудів, які приняло і практикувало духовенство Вавилону, принесли з собою ті, що повиходили. Много із тих, що їм дано привилей проповідувати євангелію царства, клали більшу вагу на вироблення характеру на голошення євангелії, і старалися показати себе більше святішими чим їх браття. Вони занедбали розказувати про Божу благу вість. В той самий час між ними були такі, що відчували свою упавшість і неміч і вповні зрозуміли, як конечно треба воювати проти сих слабостей. Вони відважно воювали проти свого тіла, щоб служити Богу. Вони зрозуміли, що вони не мають нічого совершенного і що їх праведність залежить від Бога а не від них самих, їх велике бажання було служити Богу і приподобатись Йому. Для них була перша річ царство Боже і вірне служення Богу. Будучи несамолюбними, вони були навчені про царство і тоді старалися виносити з скарбу свого старе і нове і кормили голодні душі. (Маттея 13:52) Вони старалися як найкраще голосити правду з любови.

37 Ісус у своїм великим пророцтві предсказав ці дві класи, що повстануть в церкві в часі кінця. Одна із тих класів голосила царство, але виглядала його задля самолюбної причини, щоб задовольнити свої самолюбні бажання і отримати особисту користь. Вони казали, що вони виробляють “совершенний характер”, та місто сього з між них витворилась класа “злого слуги”, як се її назвав самий Господь. Їх самолюбство doprowadило до сього страшного стану. Знов члени тої другої класи проповідували царство з любови до Бога і до їх братів. Вони пильно старались кормити своїх братів покармом на часі. Самі вони не приготувляли сього покарму ані овочу, але радісно розносили покарм, о який постарався Бог. Ці вірні слуги в пророцтві є названі Господом “вірний і мудрий слуга”. Тому Ісус сказав: “Який єсть вірний слуга і розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істино глаголю вам: Що поставить його пан над усім добром своїм”. — Маттея 24:45–47

38 Як “добро” Господнє, так і “овочі царства” означають ту саму річ, і належать до Бога Єгови. Прийшовши до свого храму, Господь Ісус признав “вірного слугу” і передав йому все своє добро, що становить овочі царства, які Бог поручив йому. Щоб ся класа могла полишитися даліше вірно, вона мусить приносити овочі царства. В ніякий інший спосіб вона не може бути вірною до її угоди і отримати признання від Господа і в своїм часі увійти в славу царства.

39 Ісус сказав до фарисеїв: “Відніметься од вас царство Боже, й дасться народові, що робитиме овочі його”. Ці слова рівняються думці, що ніхто

не ввійде в царство, хто не принесе овочів його. Але чи не сказав Ісус, що Він є виноградиною а ви віттем і що посвячені мусять принести багато овочу на славу Божу? І чи не значить се, що всі послідувателі мусять виробити собі “характер” від часу, коли вони є народжені з духа аж покіль їх характер не достигне і вони будуть готові до царства слави?

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Котра головна правда є найважливіша для народу Божого? Для якої особлившої цілі служать головні правди? Які значіння мають імена, якими Бог об’явив себе?

§ 2,3. Який афект робить знання про Бога Єгови на життя чоловіка?

§ 4–6. Як рух реформації ставить віру Християни на на пробу?

§ 7,8. Покажи задачу Християнина (а) щодо свого поведіння; (б) щодо відношення до людських планів, і то без різниці з яким задобрим наміром вони є зроблені.

§ 9–11. Покажи і порівняй важність ім’я і слова Єгови, викупу і царства Божого.

§ 12–14. Чому ми говоримо про Ізраїля яко про типічний нарід? Яку обітницю дано Ізраїлю в угоді? Єсли б Ізраїль був вірний, то як Бог був би сповнив сю обітницю йому?

§ 15,16. Поясни коротко, що значить “Овочі царства”.

17–19. Поясни значіння символічно “дерево” і “виноградина”. Як апостол Павло пояснює чинність дерева або виноградини? Отже, як тоді слуги Божі можуть принести овочі царства?

§ 20–22. Покажи, що провідники Ізраїля мали повну нагоду знати і виконувати задачу як учителі народів, і як вони мильно надуживали свого уряду.

§ 23,24. Яку вість Ісус приніс сим проводарам? Як вони прийняли сю вість і чому? Як вони віднесли до Ісуса, коли Він показав їм їх злочинства? Який наслідок принесло їх відкинення його?

§ 25–27. Опиши протиставлення ізраїльських провідників фарисей. Чи всі, що кажуть Господи, Господи, увійдуть в царство, і чому?

§ 28,29. З між кого Ісус вибрав собі учеників? Яка нагода була отворена для них? На яких обставинах вони могли бути дальше в угоді царства?

§ 30,31. Наведи Писання і покажи, яку задачу Бог дав Ісусу і Його ученикам. До якого поважного блуду допровадило тих, що відмовилися або відкинули свою відвічальність яко учеників Ісуса Христа?

§ 32,33. Опиши обставини серед яких многі посвячені хочуть оправдати себе і роблять компроміс.

§ 34,35. Як Християнин може рішати, чи він може попірати якісь плян або рух? В який спосіб лише він може виконати задачу своєї угоди? Порівняй важність Божого признання із людським.

§ 36,37. Опиши розвій двох клас під час періоду церкви “Ілїї”.

§ 38,39. Що є “добро Господнє” і “Овочі царства”? Кому вони є поручені? Яка відвічальність йде в парі з ними?

ВИДАННЯ ОВОЧУ

“У сьому прославився Отець мій, щоб овочу багато давали ви, й були моїми учениками”. – Йоана 15:8

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА об’явив свій замір прославити своє слово й ім’я перед усім творивом, що Він се зробить через свого возлюбленого сина. Народження Ісуса було оповіщене через піснь слави Бога Єгови, тому що Той, що мав прославити Його ім’я, народився. Через многі століття добрі ангели в небі приглядались, як лихий правив своїми силами, щоб зневажити ім’я Боже. Коли Ісус народився, Бог в сей видимий спосіб показав силам небесним, що Він вислав сього могутнього сина прославити своє ім’я. Дізнавшись про се, сі ангельські сили співали: “Слава на вишинах Богу, а на землі впокій, між людьми благоволення”. – Луки 2:14

2 У своїм часі чоловік Ісус зачав виконувати свою угоду. А що Він був вірний і пильний в проголошенню вістки о царстві, тому проводарі ізраїльські не лише відкинули Його, але шукали погубити Його. Вони старались здушити правду, а що не могли сього зробити, отже вбили Господа слави.

з В той час, коли Господь висказав повисші слова в тексті, Його місія на землі була вже майже скінчена. Незадовго Він мав відійти від своїх учеників, котрі через більше чим три роки сиділи в Його ногах і вчилися про Божі заміри. Тої самої ночі Він взяв участь в останній вечері, і зараз по сім сповнив той образ. Установивши спомин своєї смерті, Він розказав своїм ученикам про угоду, яку Бог зробив з Ним о царство; і тоді Він запросив сих вірних одинадцять учеників увійти в ту угоду з Ним, щоб вони були спільниками з Ним в царстві. Вони показали своє бажання так чинити. Тоді прийшла нагода дати їм особливі інструкції, котрі мали бути корисні не лише для одинадцятьох учеників, але так само корисні для всіх, що повірять по сім в Господа Ісуса Христа і котрі стануть Його послідувателями.

4 Таке є властиве установлення тексту і часу, коли Господь висказав ці чудові слова, які знаходяться в євангелії Йоана в п’ятнадцятій голо-

ві, в одинадцятім вірші. Можемо знати, що Його великим бажанням було розказати ученикам, чого треба було їм, щоби сповнити угоду. Вони чули, що Він казав духовенству ізраїльському, як царство відойметься від них, тому що вони не принесли овочу його, і тепер Ісус навчав конечність принести овочі того царства, щоби виконали угоду о царство. Отже можна ясно бачити, що “овочі царства” про котрі Він говорив фарисеям, і “овочі” згадані ученикам, які вони мусіли приносити, відносяться до одної і тої самої річи.

5 Ісус робив натиск на важність приносу овочів царства в тій цілі, щоби ім'я Єгови було прославлене. Він не розказував їм, що вони мусять робити, щоби прославити себе. Сатана зробив визов імені і слові Єгови, що Бог не може сотворити чоловіка на землі, котрий би міг затримати свою непохитність взглядом Бога. Закінчення того визову в користь Єгови принесло б славу і честь Його слову і Його імені. Ісус був поставлений на пробу в сім, і Сатана уживав всякі можливі способи, щоб намовити Ісуса бути невірним своїй угоді з Богом, однак Сатані не вдалось звести Його. Ісус затримав свою непохитність в пробі, і тепер Він був поставлений на останню і рішучу пробу. Прийшла проба і Він радо пішов на смерть, і виграв побіду. Тоді Бог воскресив Ісуса із мертвих і дав Йому ім'я понад усякі імена і приказав всім поклонитись Йому; і поклонитись Йому всяке коліно і всякий язик визнає Його, що Він є Христос, на славу Божу. (Филип'ян 2:7–11) Даючи Йому ім'я понад усякі імена, розуміється ім'я Єгови є виключене. Ісус має найвище ім'я по над усі творива.

6 Як же Ісус приніс славу і честь імені Бога Єгови? Очевидно через свою вірність і непохитну службу Богу серед найбільших проб. Своєю вірністю Він доказав, що ім'я і слово Єгови є правдиві і гідні пошани. Тому Єгова дав Йому царство. В той самий спосіб мусять члени Його тіла бути в угоді о царство, і принести честь імені Єгови. Се вони можуть зробити через вірне виконання умовин своєї угоди з Єговою

7 Через многі роки слова Ісуса про виноградину і віття були пояснені менше більше так: Що хто посвятився Богу, той стає віттям виноградини, Христа; що від того часу він мусить розвивати овочі; що з першу він є м'який або чуйний; що тоді він росте в віття і в листя, що представляє його заняття; що пізніше він розвиває пупішок і цвіт а опісля видає твердий й зелений овоч і що той овоч росте аж поки вповні достигне, а коли достигне, тоді готовий до царства і тоді Бог забирає його до царства. Сей розвій загально розуміли як “вироблення характеру на подобиє Ісуса Христа”. – Гляди Виклади святого Письма, том 5, сторінка 206; том 6, сторінка 170;

Вартова Башта з 1902 року, сторінки 308–358.

8 Словом сказати, заключення було, що хто був у Христі, той сам міг розвинути і видати овоч через вироблення характеру до такої точки, що він був готовий бути членом того славного царства Христа. Спевністю, Господь не розумів, що одиниця через розвивання себе може прийти до такого стану, що Бог потребує її, і тому забере її до неба і зробить її членом царства. Се рівняється думці, що одиниця може піднести себе до так високої точки; що Бог аж потребує її. Такий наслідок не робить ніякого ефекту на великий визов проти Божого ім'я і слова, і спевиністю се не може принести слави Богу Єгови. Таке пояснення не є поперте Писанням. Тут Ісус не говорив про овочі духа. Щоби мати добре вирозуміння, треба перше зробити власне установлення тексту і пізнати оточуючі обставини його. Бачучи ситуацію і установлення тексту, і серед яких обставин Ісус говорив ці слова, ми тепер приходимо до розважування над дійсним значінням його.

9 В тій самій розмові Ісус сказав до своїх учеників: “Я йду приготувати місце вам; і я знову прийду і прийму вас до себе, щоб де я є, там і ви були”. Без сумніву, те місце згадане Ним, відносилось до організації котру Бог приготував і дав Ісусу, і котрої Ісус є Головою. Се є нова організація, котра стала столицею Божої універсальної організації, що є святий Єрусалим. Щоби пояснити своїм послідователям чого буде вимагати від них, Ісус ужив виноградину, і її віття як ілюстрацію. Як до тепер було сказано у *Вартовій Башті* і поперто Писанням, дерево і виноградина представляють живі сотворіння, і если добрі, то представляють знаряд в Божих руках, вжитий для Його цілей.

10 Він зачав свою проповідь сими словами: “Я правдива виноградина, а Отець мій виноградар”. (Верш 1) Сими словами Він пояснив, що то Єгова посадив виноградину, вибравши Ісуса на позицію великого Священника і головного Екзекутора і Головою царства. Отже виноградина належить до Єгови і Він випродукував овоч. Без Отця Єгови не можна нічого зробити; тому Ісус діяв точно після вказівок Єгови і як Його знаряд. Ті, що будуть товаришити з Ісусом в Його царстві, є уподоблені до віття правдивої виноградини, котре то віття мусить приносити овочі; і ті, що прикладають старання в послушенстві до Його приказів приносять овочі, котрі Бог признає або відкидає, щоб вони могли краще виконувати їх угоду. Ся думка є поперта другим вершиком.

11 Дальше Ісус розказував ученикам, як вони сталися членами або віттям правдивої виноградини. З Його слів можна бачити, що народжений з духа син Божий не зараз стає віттям правдивої

виноградини. Члени великої громади, котрі є народжені синами Божими ніколи не є віттям правдивої виноградини. Ученики Ісуса були жидами і тому були в угоді з Богом яку Він зробив з тим народом, з Мойсейом на чолі. Тепер Ісус сказав їм правду, що Він був Месією, котрого Мойсей був прообразом і що Бог назначив Його бути Царем і Володарем і що через своє царство Бог доконає свої заміри. Ізраїльтяни повіривши в Господа Ісуса Христа jako Месію, були перенесені з угоди з Мойсейом під угоду через жертву Христа, і так сталися частю обіцяного насіння.

12 Його ученики вірували в Ісуса Христа, і так визнавали Його, і згодилися йти слідами Його. Тому Він сказав до них: “Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам”. (Верш 3) Будучи перенесені з під угоди Мойсея до Христа, Єгова передав сих вірних мужів Ісусу. Ісус об’явив сим вірним мужам ім’я Єгови, розказавши їм про Його замір, що если вони будуть перебувати в угоді, їм буде дозволено приносити честь Єгові і славити Його ім’я. Се заключення є ясно поперте словами Ісуса в Йоана 17:6: “Об’явив я ім’я Твоє людям, що дав esi мені з світа, Твої були вони, а Ти мені їх дав; і слово Твоє хоронили вони”.

13 Та сі ученики не були помазані святим духом аж до отримання святого духа в пятидесятницю. Однак вони були в угоді о царство, і Бог потвердив і признав ту угоду в пятидесятницю через помазання їх святим духом.

14 Від часу апостолів і інші члени були приведені до Христа в слідуєчий спосіб: Через вірування в проляту кров Ісуса Христа jako Відкупителя; через повне посвячення чинити волю Божу; через оправдання Єговою і прийняття їх в угоду через жертву; і через народження їх jako синів Божих, або духових сотворінь. Для всіх таких був даний поклик. Декотрі з них відповіли на поклик, але многі не відповідали на поклик, як про се Ісус сказав: “Много є званих, але мало вибраних”. Сі, що відповідали на поклик і okazалися вірними були вибрані і отримали помазання jako члени тіла Христового. Декотрі отримали помазання нім Господь прийшов до свого храму і занім загальне виляття святого духа взяло місце в часі приходу Господа до Його храму.

15 “Христос” значить “помазанник”, і ніхто в дійсности не є в Христі jako віття правдивої виноградини, аж поки він не є помазаний. Сі вибрані і помазані мусять бути вірними аж до смерти, если вони хотять бути членами царства слави. До сьой то кляси або громади Ісус промовляв, розказуючи їй приповідь о виноградині, віттях, і овочах. Сі мусіли бути сплоджені і помазані з духа, і показати овочі духа, занім вони

могли бути в клясі до котрої Ісус промовляв в пятнадцятій голові Йоана. Се показує, що овочі духа і видання овочів царства не відносяться до сьой і тої самої річи.

16 Ісус (виноградина) і Його члени тіла (віття) є одно, тому що він є Голова, і кермує всякими справами тіла, і ділає після інструкцій своєї голови, господаря Єгови. Члени тіла Його виконують після інструкцій їх Голови і приносять овоч. Сю єдність Він доказує своїми словами: “Пробуйте в мені, і я в вас. Ако ж вітка не може овочу родити від себе, коли не пробуватиме на виноградині, так ані ви, коли в мені не будете пробувати. Я виноградина, ви віття. Хто пробував в мені, а я в йому, той приносить багато овочу; бо без мене не можете робити нічого”. – Верш 4,5

17 Се дальше показує, що хто є в тілі Христа, і щоб йому перебувати в Нім, він мусить приносити овочі царства після приказів Господа. Хто ж є в Христі, а занедбує або відмовляється приносити овочі царства, такий є відтятий і знищений. “Коли хто не пробує в мені, буде викинутий геть як вітка, і всохне, й зберуть їх, та й викинуть в огонь, і згорить”. (Верш 6) Се не значить, що такі підуть назад до великої громади. Будучи в угоді о царство, іншого вибору нема: вони мусять бути вірні, если вони хотять бути у виноградині і остаточно бути в царстві слави. Більшого натиску неможливо зробити на важність приносу овочів царства.

18 Дійсна ціль в сім приносі овочу не є те, щоби розвинути особу, а щоби принести честь і славу для імени Бога Єгови. Так довго, як хтось перебує в Христі, а має трудність в принесенні овочів, то він може просити чого йому потрібно в гармонії з Божою волею, і він є запевнений, що всі річи будуть ділати на його добро. “Коли пробуватимете в мені а слова мої пробуватимуть в вас, то чого проситимете, і станеться. У сьому прославився Отець мій, щоб овочу багато давали ви, й були моїми учениками”. (Верші 7,8) Се дальше є поперте словами Павла в листі до Римлян 8:28

19 Як може хтось з найсолодшим, найкращим і побожним характером, як сі слова загально люди розуміють, принести славу і честь Богу Єгові? Спевністю, що жадне сотворіння, дорісши до совершенности, не може сим прославити Єгову Бога. Се й не те, що сотворіння виконує в послушенстві до Божих приказів приносить честь і славу Богу. Дивлячись назад в історію християнства, ми можемо знайти чоловіка високих моральних засад у своїм окруженні, котрий був чесний, чистий, поважний, лагідний і ласкавий і пильно старався бути справедливим і до свого ближнього, регулярно ходив до церкви ви принаймі раз на тиждень в неділю, і вважав

ся за вірцевого християнина і яко такого, що приносив дійсний овоч. Через многі роки він здається жив властивим життям. Прийшла старість, волос його став білий і спадав на його рамена і надавав йому побожний вид. Лице його приємне й ласкаве, і в такому стані його дні закінчилися. Многі дивлячись на нього, казали: Що за красний характер той чоловік має! Спевністю, що Бог дасть йому високе місце в небеснім царстві, тому що він вже вповні достиг і є готовий бути вірцевим і забраний Богом. Той добрий чоловік можливо ніколи не приніс ніякого овочу царства. Він можливо навіть не був узятий в угоду через жертву; але маючи віру в Бога, він жив як він розумів добрим життям. А, що він не був в угоді царства, тому він не міг принести овочів його. Єсли принести овоч значить “виробити собі добрий характер”, тоді можемо певно сказати, що той чоловік стрінув всякі вимоги; але видати овоч не значить “виробляти собі характер”.

ОВОЧ

20 Що ж значить видати овоч? Тут знову пригадуємо, що Єгова є господарем, і овоч є Його. Царство є Боже; отже овоч того царства є життя—підтримуюча правда про Бога і Його заміри, о котру то правду постарався Єгова. Що правда належить до Єгови, то про се нема найменшого сумніву, бо писано: “Слово твоє – правда”. (Йоан 17:17) Знати Бога і Його заміри через Христа Ісуса значить – життя, і те знання є той овоч царства, що дає життя і підтримує його. Ісус Христос і члени тіла Його всі є уподоблені одному дереві або виноградині. Як дерево або виноградина видає овоч, котрий коли люди їдять отримують силу, так Христос і ті, що пробувають в Ньому видають овоч царства, ту живу, підтримуючу правду, о котру постарався Єгова і дав для підтримання життя сотворінь.

21 Слово “давати” ужите Ісусом відносно овочу не значить продукувати або зростити овоч, але значить нести, підтримувати, розносити і служити. Слово “родити” в другій верші п'ятнадцятої голови є те саме слово, що в п'ятій верші “приносити”. Відносячись до овочу, Ісус ужив те саме слово відносно царства: “Царство Боже дається народові, що робитиме овощі його”. Без сумніву, Ісус відносився тут до того самого овочу, згаданого ним в п'ятнадцятій голові в Йоана, і тут Він знову приложив правило, що хто хоче бути в царстві, той мусить приносити овоч його, і що ніхто не може бути в царстві, хто не приносить овочу його.

ЯК ЗРОБИТИ

22 Як може Християнин приносити овочі царства? Писання відповідає: Через послу-

шенство до Божих заповідей, т. є., через проповідання євангелії. Всім, що є приведені в тіло Христа, Єгова дає задачу проповідати євангелію царства. (Ісаї 61:1–3) Вони мусять (1) принести овоч царства через проповідання тим, що в Сионі і є Божим народом. Сі потребують життя—підтримуючої суті, або овочу царства Божого, і се є привилей як і повинність помазанникові в Христі розносити той овоч іншим. Отже з любови вони служать одні другим. (2) Помазанникам є припоручено розказувати добру новину царства всім покірним, що бажають бути навчені.

23 Єгова Бог є Предвічний Цар. Але кілька людей знає сей факт? Не багато. До своїх помазанників Він каже: “Ви свідки у мене, що я – Бог”. (Ісаї 43:10,12) Він посилає своїх помазанників давати свідоцтво про сей факт, і виконання сього приказу є несення овочів царства через розказування людям, які благословенства прийдуть для них.

24 Многі зробили угоду чинити волю Божу й є народжені Єговою і покликані до царства. Та велика більшість з них понехали поклик або відмовились відповісти на поклик. Вони неначе сказали: “Ми будемо рости солодкі і добрі і будемо сходитися разом і студіювати і роздумувати над словом Божим, і так ми розвинемо на Христа—подібний характер, а коли достигнемо, Бог забере нас до царства”. Вони не відповідають на поклик і не представляють себе яко живу жертву Богу. Лише мале число відповідають на поклик і йде з особлившою ревністю синів Господніх, показуючи своє посвячення Єгові.

25 Та час очищення вже настав і час розділення зачався і поступає вперед. Всі добре знають факт, що від 1875 року до 1918 року ввесь нарід Божий був разом. В 1918 і 1919 році, з приходом Господа до Його храму, всі були поставлені на острії проби. Чому Господь се зробив? Відповідь є, тому що прийшов час очищення дерева, щоби появились вірні і принесли більше овочу. (Верш 2) Зараз по закінченню світової війни, і по приході Господа до Його храму, Ісус дав приказ очищенням або ученикам своїм, кажучи: “І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець”. – Маттея 24:14

26 Всі, що були вірні і пильні в послушенстві до Господніх приказів і доказали свою любов до Бога і Христа, до тих Господь указав свою ще більшу ласку і любов. Сі признані були запрошені увійти в радість Господню, як про се самий Ісус сказав: “Яко ж полюбив мене Отець, і я полюбив вас; пробуйте в любові моїй. Коли заповіді мої хоронити мете, пробувати мете в любові моїй; я хоронив заповіді Отця мого, й пробуваю в любові Його. Се глаголю, щоб радість

мої пробували в вас, і щоб радощі ваші сповнились”. (Верші 9–11) Бог взяв Ісуса і членів Його тіла в спілку з Ним в Його царство. Члени, що живуть на землі, мають певну роботу до виконання, і тому вони є членами “мудрого і вірного слуги”. Отже їх робота є приносити овочі царства, через їх дбаннє о справи царства.

ХТО РОБИТЬ СЕ

27 Ізраїльський нарід упав, тому що не приніс овочів царства. “Християнство” упало також тому, що не принесло овочів царства, а протівно воно принесло смертельно-зіпсутий овоч сатанської організації. Всі людські заміри є протівні Божому царству. Протягом минулих п'ятдесят років многі згодились чинити волю Божу, але не принісши жадного овочу царства, тому вони спротивились і сталися членами злого слуги. Тож питання заходить, котра кляса нині на землі приносить овочі царства?

28 Є лише єдина організація, котру ми називаємо “Товариство”, що становить часть Божої організації. Сі, що є цілковито посвячені Богу і котрі пильно стараються голосити вість Його царства, свідкують про Його славу і діла, такі приносять овочі царства. Кожний член царства мусить голосити євангелію. Більшість з них проповідують веселу новину через розношення вістки о царстві у формі книжок. “Злий слуга” кляса представляє великого ворога, котрий твердить, що Товариство робить інтерес з книжок для користи чоловіка. Сей закид не лише є фальшивий але є богохульством проти Бога, тому що кидається ганьбу на Бога і на Його роботу. Хто вірує в сей закид, нехай зараз перестане доручувати книжки людям.

29 Єли сі книжки є видумкою людською, тоді послідувателі Христа не повині мати нічого спільного з ними. Єли ж сі книжки містять у собі вість царства Божого, тоді ся вість не є людська, а вість Єгови. Се є Божя правда, а книжки становлять овочі царства. Тож єли хтось вірить, що се правда, тоді нехай такий не позволить ворогові зломати його відвагу, щоб його руки не впали в проповідуванню євангелії. Йдіть вперед і доручуйте вість правди людям, щоб вони знали, хто є правдивий і Всемогучий Бог. Чим хто більше проповідує євангелію, той більше шанує і прославляє ім'я Єгови. Без сумніву, що се є значіння слів Ісуса, котрі Він висказав у восьмим верші. Декотрі були щиро і енергично заняті в службі від дому до дому, прикладаючи найлучші свої старання, щоби рознести вість царства і розказати про Єгову. Такі приносять овочі на славу Богу. Нема ані одної організації під сонцем, окрім Товариства, щоб була занята в прославленню слова й ім'я Єгови; і чинячи се, Товариство приносить овочі царства.

30 Бог вибрав і очистив свого вірного останка, щоб він міг приносити много овочу в Його честь і

славу. Сі навчилися мудрости через послушенство до Божих приказів і увійшли в радість Господню. Задля їх добра є написано: “Кар Господніх не відрикайся, мій сину, й не вважай собі за тягар карання його; кого бо любить Господь, того він карає і ласкавий він до того, як отець до сина свого. Блаженний чоловік, що придбав собі мудрість, і чоловік, що вмів добитись до знання. Бо набуток сей ліпший як набуток срібла, і хісна з його більш як з золота. Коралі дорогі, та не такі як мудрість, і нічого з того, що ти бажаєш, не зрівняється з нею. В правій руці в неї – життє на світі довге, а в лівій у неї – багатство й слава. Усі шляхи – шляхи приятні, і всі стежки її – задоволеннє (серця). Вона – деревом життя про тих, хто її здобуває, й щасна доля тих, хто її держиться”. – Приповісті 3:11–18

31 Щасливий помазанник Божий, хто несе вість царства Божого другим, щоб слово й ім'я Єгови було знане. Сим чином, і сим єдиним, Його сотворіння може тепер на землі шанувати і чтити Його ім'я.

32 Перед приходом Господа до Його храму, декотрі сини Господні були мильно заняті голошенням царства. По сім як Господь прийшов до свого храму, вірні були приведені в храм і святий дух був вилятий на всіх, без різниці на їх передшу позицію або пол, і тоді прийшов привилей для всіх проповідувати євангелію. Се пояснює, чому таке велике число було на ниві Господній через минулих кілька років, – більше чим коли вперед, і також чому многі, що були в дорозі до царства, відпали. Сі, маючи привилей приносити овочі царства, занедбали його, і тому були зібрані й викинені геть. Господь вислав свого ангела зібрати їх, тому що вони спротивилися Його методі й робили беззаконня або пішли несправедливим шляхом. – Маттея 13:41,42

33 Жадний чоловік, котрий посідає духа Господнього не буде так глупий, щоби ошукував себе або дав себе ошукати сим, що він може провадити вільне, неморальне і розпусне життя на тій підставі, що він не потребує виробляти характеру. Кожде сотворіння є характером. Ніяке сотворіння не може виробити собі характеру віддільного або відрубного від себе. Кожде сотворіння або характер повинен старатися всякого часу бути в гармонії з Божою волею. Від самого початку він повинен уважати на напominання Господнього слова і вищувати себе від усякої нечистоти тіла і духа, і бути святим в Господі. Вичистити себе і цілковито посвятити себе Господеві значить бути послухним Писанню. Отже, тут легко можна бачити, що поступати лише після чеснот думкою, словом і ділом не є досить. Син Божий мусить робити се і більше чим се. Він мусить виконувати свою угоду. Се він може виконати через несення овочів царства іншим. Чим більше ревни і вірно він виконує се, тим більше він приподобається Богу, і тим більше він шанує Його ім'я. Блаженний той, що має при

вилей нести овочі царства!

34 Правило, яке Ісус установив показує, що ніхто не може бути в царстві, хто не хоче або відмовляється користати з нагоди, яка приходить до нього, щоб принести овочі царства. Позаяк Господь уложив се правило, то чому Він мав би брати когось в царство, хто не є послухний Його приказам і не виконує їх радісно?

ОВОЧ ДУХА

35 Яка ж тоді є різниця між овочом царства а овочом духа? В листі до Галат в 5:22,23 є написано: “Овоч духа: Любов, мир, довготерпіння, добрість, милосерде, віра, тихість, вдержливість. На таких нема закону”. Завваж, що Писання не говорить про овочі, але про “овоч духа”, і що “овоч духа – любов”. Інші річі згадані в сім тексті йдуть в парі з любовю. Любов значить несамолюбне підданняся Богу в послушенстві до Його заповідей. Сі, що є народжені і помазані святим духом, щоб їм бути вірними, мусять бути совершенні в любові, або так сказати, вони мусять віддати себе цілковито Єгови і попірати Його справу і служити Йому з любови. Святий дух Божий ділає в сотворінню і виробляє любов в йому, що є овочом духа. Хто несамолюбно служить Богу, той перебуває в радості Господній, і має мир Божий. Він терпить довго, а однак має довіря до Бога і стоїть непохитно; він є ласкавий і показує доброту і велику віру; він є покірний і уміркований, і вживає само-контролі. Однак жадні сі річі не є овочом царства.

36 Життя-підтримуюча правда зі слова Божого становить овочі царства, котрі дитина Божа мусять приносити і роздавати другим. Отже між овочом духа а овочом царства є велика різниця.

37 Але як же може хтось бути совершенний в любові, що є овочом духа? Спевністю, що не через лінивість відносно робити свідоцтво. Він доказує свою любов через виконання заповідей Божих. Від коли Господь прийшов до свого храму від тоді настав день суду; і про сей час і любов є написано: “У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страху, бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові”. (1 Йоана 4:17,18) Хто боїться образити сатанську організацію або боїться, що хтось не буде добре думати про нього і по тій причини стримується від одважного голошення вістки о царстві в сім часі, такий не є совершенний в любові. Хто ж любить Господа, той приносить овочі царства.

ОСТАНОК

38 Останок з народу ізраїльського був вірний Богу. Се був той останок, що прийшов до піз

нання правди під час служби Ісуса на землі і в п'ятидесятницю. Той останок Ізраїля був прообразом останка при кінці світа. Коли Ісус Христос прийшов до свого храму на землі, були люди, що зробили угоду чинити волю Божу, і многі з них відповіли на поклик того царства. Ті ж, що не відповіли на поклик, співністю, не були прийняті в угоду. Можливо, що декотрі, котрі відповіли на поклик, сталися невірними. Робота розділювання зачалась з початком суду дому Господнього. Тоді вірних і признаних Ісус поставив в одну клясу і назвав їх “вірний і розумний слуга”. Сим Він поручив все своє добро. “Овочі царства”, “Його добро”, “таланти” і “мини”, означають одну річ, і всі означають інтереса царства.

39 Бог поручив Ісусу Христу велику роботу давання свідоцтва про Його слово і ім'я. Сі, що були признані в часі суду і були приведені в угоду о царство і котрі даліше були вірними, сим Господь припоручив задачу давати свідоцтво на землі. Отже про сих говорить як останок, котрі хоронять заповіді Божі і мають свідчення Ісуса Христа. (Одкриття 12:17) Сей останок був помазаний Господом; отже слідує слова апостола відносяться до них: “Оце ж як прийняли ви Христа Ісуса Господа, так і ходіть у Ньому, вкоренившись вірою, так як навчилися, достаткуючи в ній з дякуванням”. – Колосян 2:6,7

40 Як останок Ізраїля був об'явлений, так тепер останок духового Ізраїля є об'явлений. Сей останок вийшов або був випроваджений і відділений від менше вірної кляси Єрусалиму, або загальної організації Господа на землі. Про сього то вірного останка що живе тепер на землі, є написано “І що з Юдиного роду ще зісталось, те пустить знов корінне внизу й проявить плід угорі. Бо з Єрусалиму вийде (мов трава) останок, а те, що врятуєсь – із гори Сиону. Ревнування, Господа сил се вчинить”. (Ісаї 37:31,32) Закорінені і вгрунтовані в Христі, відділені від світа, сі приносять овочі царства на славу Бога Єгови, і даліше співають в честь імені Його.

КОРОТКИЙ ЗМІСТ

41 Зсумувавши справу можемо ясно бачити, що зі всіх згодившихся чинити волю Божу, лише останок був признаний, отримав помазання і показав свою вірність до угоди. Вони є в угоді о царство і вони приносять овочі царства на славу Господню. Се вони роблять овочі через розношення вістки о царстві Божім, котрі потребують тої життя-підтримуючої сути або вістки правди.

42 Хто буде пильно виконувати свою угоду аж до кінця, той, після обітниць Божої, буде мати щедрий вхід у віковичне царство. Хто буде даліше вірно дбати о справи царства або овочі царства, той буде жити в домі Господнім навіки, буде оглядати Його красоту, і буде даліше вчитися і служитиме

Богу Єгови і прославляти Його ім'я. З радістю сі будуть бачити цілковите прославлення слова й ім'я Всевишнього.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Покажи, чому ангельські сили співали пісню при народженню Ісуса.

§ 2–4. Опиши, серед яких обставин слова в нашій тексті були висказані. Чому Ісус так вельми бажав на чати своїх учеників?

§ 5,6. На що Ісус головню робив в сім случаю натиск? Яка є проба, на яку кожний Християнин є виставлений? Як лише сю пробу можна успішно стрінути?

§ 7,8. Покажи, чи колишнє пояснення про виноградину і віття було добре.

§ 9,10. Що означують слова Ісуса: “Я йду і приготую вам місце”. Яка була Його ціль говорити приповідь о виноградині і віттях? Поясни Його вступні слова, “я є правдива виноградина, а мій Отець виноград”. Хто є віття?

§ 11–13. Опиши, як Ісусові ученики сталися віттям в сій виноградині?

§ 14,15. Поясни, як інші по смерті апостолів ставалися членами тіла. Поясни, чому многі є звані, а мало вибраних.

§ 16,17. Як лише може хтось перебувати в виноградіні? Як сі віття приносять овоч? Як Ісусові слова від

четвертого до шостого вершика відповідають на питання: Чи може помазанник піти назад до великої громади?

§ 18,19. Яка є ціль приношення овочу? Поясни: “Що проситимете, дасться вам”. Покажи, чи вироблення характеру є принос овочу царства.

§ 20,21. Що є овочом царства? Поясни слово “давати”, як воно є ужите тут.

§ 22,23. Як Християнин може видати овочі царства? Покажи сю гармонію з пророцтва Ісаї 61:1–3 і 43:10,12

§ 24–26. Опиши острі проби, які прийшли на Господній нарід в 1918 і 1919 році. Опиши наслідки сьїї проби.

§ 27–31. Докажи, що нині існує лише одна кляса людей, що приносить овочі царства. Хто є та кляса?

§ 32–34. Поясни, чому протягом кількох років було більше енергічних робітників на полію чим вперед. Опиши також, чому многі відпали. В який єдиний спосіб можна виконати угоду і шанувати ім'я Єгови?

§ 35,36. Розріжни ясно між овочом царства а овочом духа.

§ 37. Як Християнин стає звершений в любові?

§ 38–40. Порівнай останок у першій приході Христа до останка в Його приході до храму при кінці світа. Як останок був об'явлений?

§ 41,42. Який привилей чекає тих, що вірно приносять овочі царства?

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

СЕРЕДА 29–ГО ЖОВТНЯ

“Яко ж усе до життя і побожності дароване нам Божою силою Його, через познання Покликавшого нас славою і чеснотою (милостю), то доложіть до сього усе ваше старання, і подайте у вірі вашій чесноту, а в чесноті розум”. – 2 Петра 1:3,5

ТОЙ, що є покликаний Богом, мусить більше щось робити чим лише мати віру. Він мусить бути пильним, щоб йому набути згадані апостолом річи, і ся перша річ є чеснота. Те переложене слово “чеснота” значить мужність в Христі Ісусі, одвага, рішучість. Християнин, зобов'язавшись йти слідами Ісуса, має сильно стояти по стороні Бога; і так він мусить стояти сильно, відважно воювати за справедливість і відмовитися приставати в який будь спосіб з Сатаною, або з котрою будь частию його організації. Він мусить бути непохитним по стороні Єгови аж до кінця. Він мусить робити сі річи.

СЕРЕДА 5–ГО ЛИСТОПАДА

“Цар же, ввійшовши подивитись на гості, побачив там чоловіка, не одягненого у весільну одіж”. – Маттея 22:11

КОЛИ Єгова, через свого представителя, возлюбленого сина, свого помазаного Царя, прийшов до свого храму переглядати запрошених до високого

покликання, Він знайшов декотрих, що не були в гармонії, і сих Він викинув з храму. Найтяжча лекція навчитися, й бути в гармонії. Богу не може вгодити той, що переступає Його порядок. Добровільно противитися Його назначеному способу значить зрадити Його. Покора значить піддатися Богу і йти Його назначеними стежками. Покора є як раз протиставлення гордості. Спевністю, що хто здоймив з себе весільну одіж або хто її не мав в часі, коли Господь прийшов до свого храму, такий не отримає Божого признання і тому не буде мати участі в помазанню святим духом.

СЕРЕДА 12–ГО ЛИСТОПАДА

“Правда Господа перебує во віки. Хваліте Господа!” – Псалма 117:2

БОГ уживав людей як свій знаряд в різних часах для проголошення правди, але правда все була і все буде належати до Єгови. Біблія є Його слово правди яко провідник, дане для тих, що шукають Божої справедливости. Шукаючий правди не потребує робити здогадів, ані не мусить він упирати свої заключення на людській опінії; але маючи Писання і знаючи, що воно є слово Боже і абсолютною правдою, то він може доказати правдивість кожної науки, предложе

ної йому. Бог заховав своє написане слово правди, Біблію, перед всяким старанням знищити її Сатаною і його агентами. Тепер прийшов Божий час пізнати правду, і Сатана нічого не може зробити ані не зробить, щоби стримати голошення Божої вічної правди. Приплив правди буде все підноситися вище і вище аж наповнить землю, як море водою. Все се вийде на честь і славу Бога Єгови.

СЕРЕДА 19-ГО ЛИСТОПАДА

“Возвісти славу Господеві, Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого! Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом пшениці”. – Псальма 147:12,14

ВІРНІ угоді через жертву і під ризами справедливості живуть в мирі одні з другими. Вони ясно бачуть великі правди відкриті їм з слова Божого, і сі вірні уважно чувають над справами царства Божого. Разом вони несуть вість Єгови і підносять свої серця і голос гармонійно в співі. Щоби дати їм силу, Єгова наповняє їх покармом, котрий є солодкий неначе пожива з пшениці. Не лише Він дає їм слово Боже як поживу, але Він ласкаво показує їм значіння його, щоби їх поживити і скріпити. Ті, що живуть в незгоді і в сварні, кормляться половою і не розуміють правди і не можуть радуватися дорогоцінностями, які є відкриті в слові Божім для останка.

СЕРЕДА 26 – ГО ЛИСТОПАДА

“І небеса звіщають справедливість його; Бог бо сам суддя”. – Псальма 50:6

ПИСАННЯ як і факти показують, що Сатана і його ангели були скинуті з неба, і тому всі, що в небі, говорять про справедливість Єгови, яку Він указав проти Сатани і його сил. Голос з неба каже: “Веселіться небеса, і що домуєте в них!” Тепер справедливий суд Єгови зачався на землі. Той суд зачався від дому Божого: “Господь бо буде судити своїх людей”. Всякий, хто визнає ім’я Боже, є тепер на суді, а іменно: Вірні члени віковичної угоди, або члени царства, члени великої громади, і члени лукавого слуги. Єгова тепер острить свого блискавого меча, і незадовго вилле свій гнів проти всіх своїх ворогів.

СЕРЕДА 3 – ГО ГРУДНЯ

“Хвали, Сионе, Бога твого! Він дає сніг, як вовну, як попіл іней розсипає”. – Псальма 147: 12,16

СНІГ є білий і прекрасний для виду, але зимний і

неприємний для чуття; вовна є тепла і м’яка і дає вигоду і спочинок. А іней хоча й є який, за те твердо замерзлий, тому що старий віком, тому зимний і неприємний. Коли представити правду людям, що мали стичність з релігією через довгий час, то для них правда виглядає з першу дуже зимна і неприємна; але згодом, коли вони почнуть досліджувати правду, то вона стає їм ясна і приємна і тоді ситуація змінюється; і той зимний стан зникає, як попіл перед вітром. За се все діти Сиона славлять Єгову.

СЕРЕДА 10 – ГО ГРУДНЯ

“У чому бо сам пострадав, спокушуваний бувши, може і тим, що спокушуються, допомогти”. – Жидів 2:18.

БУТИ спокушуваним значить бути на пробі. Єгова помазав свого сина Ісуса бути Володарем, і тому, що дозволив Йому царювати, тому випробував Його найгострішою пробою. Ісус все був вірний своєму Отцю, але тепер Він був помазаний на царя володіти над світом; отже Бог випробував свого сина через дійсний досвід. Если Ісус докаже свою вірність і послуженство Богу в пробах, то сим Він докаже свою гідність посідати велику силу і владу як Цар світа і гідність посідати Божественну натуру і безсмертність. Отже Бог дозволив Сатані спробувати Його, і Бог бачив, що всі проби вийшли на Його славу і честь.

СЕРЕДА 17 – ГО ГРУДНЯ

“Йди ж, народе мій, ввійди в свої хатини; зачини за собою двері, сховайся на часинку, докіль гнів перейде”. – Ісаї 26:20

НАПИСАНО є: “Коли лиходії встануть (від 1918 року), тоді люди (члени тіла Христового) ховаються”. Сей приказ для Його святих, щоб вони сховалися в свої хатини не міг відноситися перед Господнім приходом до Його храму. Се буде в день гніву Божого проти Його ворогів, що Він постарасться о місце сховку; і позаяк ми входимо в той великий і страшний день, тому те місце безпеченства мусить бути тепер приготоване. Ті хатинки або місця сховку є приготовані і знані для тих, що прийняли ризи справедливості, від коли Господь прийшов до свого храму. Очевидно, що “часинка” на котру вони мали сховатися, відноситься до “короткого часу”, у котрім Сатана приготується до великої битви Армагедону. Лише ті, що бачуть Божі блискавиці, що світяться від 1918 року, сі лише знають про місце безпеченства і ховаються там.

ЄГОВА є наш найвисший Господь! Як величне ім’я Твоє по всій землі! Тому, що Твоя слава висша небес, Ти з уст дітвори і немовлят вчинив єси хвалу задля ворогів Твоїх, щоб зробити безмовним ворога і мстителя. Коли я дивлюсь на небеса, діла рук Твоїх, місяць і звізди, котрі Ти сотворив,... що ж є чоловік, що Ти думаєш про нього, або син земський, що Ти Його господарем зробив; і хоча й Ти зробив Його трохи меншим чим ангели, за те увінчав єси Його славою і честю; дав Йому царство над ділами рук твоїх, і всі річи положив єси під ноги Його: Четвероноги і польні звіря, птиці піднебесні і риби в морі, і все що плаває в глибині. Єгова наш Господь! Як величне ім’я Твоє по всій землі!